

[Justitsministeren.]

glædet mig, at netop det ærede medlem som ikke-jurist har følt sig kaldet til at rejse dette juridiske spørgsmål.

Dernæst til selve problemet om stenografering af retsbelæringen. Her kan jeg oplyse, at jeg, efter at den nævnte artikel var offentliggjort, lod spørgsmålet om indførelse af den ønskede adgang til at få optaget stenografisk referat optage til overvejelse i justitsministeriet. Der er modtaget udtalelser fra anklagemyndigheden, og derefter har justitsministeriet anmodet landsretternes præsidenter om deres udtalelse om spørgsmålet. Justitsministeriets overvejelser angående denne sag er altså endnu ikke tilendebragt.

Finansministeren (Thorvald Kristensen):

I sin sidste tale i finanslovdebatten spurgte det ærede medlem hr. H. C. Hansen, om jeg ikke frygtede for, at en del af forbedringen i vor valutastilling i de sidste måneder skyldtes eengangsindtægter og spekulative kapitalbevægelser. Hertil vil jeg svare, at for mig er der ingen tvivl om, at en meget væsentlig del af den forbedring i nationalbankens valutastilling, der er sket i den sidste tid, netop skyldes visse eengangsbevægelser, specielt spekulative kapitaltransaktioner i anledning af rygterne om forskellig udenlandsk valuta. Hertil kommer, at vi i september måned fik et ekstraordinært afdrag på 20 mill. kr. på vort tilgodehavende i Norge. Jeg er derfor enig med det ærede medlem hr. H. C. Hansen i, at man ikke må drage for vidtgående slutninger af den tilsyneladende gunstige valutastilling, som vi har i dag.

Jeg har iøvrigt ikke noget at føje til, hvad jeg tidligere har sagt om vore økonomiske udsigter. Jeg skal blot sige, at det naturligvis ikke er blevet lettere ved den indskrænkning af liberaliseringen, som den engelske regering lige har besluttet sig til. Hvilke konsekvenser det vil få for liberaliseringen andre steder i Europa, kan man jo endnu ikke overse, men naturligvis er det ikke gavnligt for Danmarks eksport.

Hvad angår stillingen, når Marshallhjælpen ophører midt i næste år, som det ærede medlem hr. H. C. Hansen nævnte, er det naturligvis for tidligt i dag at tage stilling til, hvad vi til den tid skal gøre. Det er jo ganske klart, at hvis der ikke kommer noget i stedet for Marshallhjælpen, vil vor dollarsituation til den tid blive overordentlig vanskelig, og naturligvis bør vi indrette os på efterhånden at kunne klare os selv, men det er som sagt for tidligt at tage kon-

kret stilling, før vi kender noget mere til sagen.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard benyttede i sin sidste tale udtrykkene „den formidable skatteudskrivning“, „udskrivningen af de kæmpemæssige skatter“ og „den vældige oprustning“. Selvom man nu tager i betragtning, at der — såvidt jeg husker — var mikrofon på den dag, er det jo meget stærke udtryk, og jeg kan ikke lade være at benytte anledningen til at udtale en dyb beklagelse af, at det ikke lykkedes at formå det ærede medlems parti til sammen med andre partier at lade sig repræsentere ved den drøftelse af vore problemer, som fandt sted i Paris i søndags.

Jeg tror overhovedet, det vil være anbefalelsesværdigt for det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard at se sig lidt om udenfor vore egne grænser. Hvis det ærede medlem havde fulgt lidt mere med i udviklingen andre steder, ville han have vidst, at beskatningen i Danmark hører til de laveste i Europa i forhold til indtægterne. Jeg kan nævne, at samtlige kommune- og stats-skatte her i landet andrager tilsammen ca. 20 pct. af det, man kalder bruttonationalindkomsten; i lande som England og Frankrig er det ca. 30 pct. Hvad angår det, som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard kalder „den vældige oprustning“, kan jeg nævne, at indenfor Atlantorganisationen er Danmark det land, der anvender den mindste procent af sine indtægter til militære formål. Vi anvender også mindre end Norge og langt mindre end Sverige, som det ærede medlem jo ellers så flittigt henviser til.

Jeg er enig med det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard i, hvad han sagde i sin første tale i denne debat, at det er overfladisk, hvis man alene ser på, hvilken procent af nationalindkomsten de enkelte lande bruger til militære formål. Når han endvidere i sin første tale sagde, at man skulle hellere se på den levestandard, der blev tilbage, efter at oprustningen var betalt, kan jeg sådan set være enig med ham, men jeg tror, han skal være forsigtig, for han tager meget fejl, hvis han tror, at der er nogen særlig opmuntring for hans synspunkter at finde i denne beregningsmåde, for den levestandard, der bliver tilbage i vort land, efter at oprustningen er betalt, er utvivlsomt omtrent den højeste i Europa.

Jeg skal iøvrigt ikke komme nærmere ind på de skattemæssige betragtninger, det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard anstillede, men kun sige den ene ting, at når han fandt det betimeligt at fremdrage de mørke træk i billedet af vor økonomi, synes